

[Hem](#) > ... > [Dina Rättigheter](#) > [Grundläggande Rättigheter](#) > [Företag Och Mänskliga Rättigheter](#) > [Austria](#)

Innehåll inlagt av
Österrike

Företag och mänskliga rättigheter

Österrike

1. Vilket skydd har den som utsätts för kränkningar av de mänskliga rättigheterna i näringslivet? Inbegriper detta skydd skadestånd?

Liksom i andra medlemsländer bestäms den internationella behörigheten till stor del av Bryssel 1a-förordningen ([förordning nr 1215/2012](#), *förordningen*). Talan kan därför väckas – särskilt om företaget (eller en filial till företaget) har sitt säte i Österrike – oavsett var käranden har sin hemvist och/eller sitt medborgarskap. Andra behörighetsbestämmelser finns i artikel 7 i förordningen. Den plats där skadan inträffade eller den plats där en avtalsenlig förpliktelse skulle ha uppfyllts kan vara relevant.

2. Har ni särskilda regler för allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna? Gäller dessa regler även vid miljöbrott eller grova former av arbetsexploatering?

Den österrikiska lagstiftningen om utomobligatoriskt skadeståndsansvar innehåller inga särskilda bestämmelser om grova människorättskränkningar. Om en grov människorättskränkning medför att en lagstadgad enskild rättighet åsidosätts kan detta emellertid omfattas av de allmänna bestämmelserna om avtalsrättsligt skadeståndsansvar. Med andra ord är den som uppsåtligen eller genom försummelse olagligen skadar en annan persons liv, hälsa, frihet, egendom eller andra rättigheter skadeståndsansvarig. Om en persons liv eller hälsa, frihet, egendom eller någon annan rättighet skadas är det inte enbart den person som direkt förorsakade skadan som är skadeståndsansvarig, utan även varje person som inte har vidtagit nödvändiga och rimliga åtgärder för att förhindra att tredje part skadas, om personen har gett upphov till risk (*Verkehrssicherungspflicht*).

På det straffrättsliga området omfattas grova människorättskränkningar även av de allmänna straffrättsliga bestämmelserna.

3. Jag har utsatts för människorättskränkningar utanför EU till följd av ett europeiskt transnationellt företags verksamhet. Har jag möjlighet till rättslig prövning i ert land om jag inte är EU-medborgare och inte bor i EU? När kan jag hävda att mina rättigheter har kränkts? Var kan jag få mer information?

Se avsnitt 4 nedan.

4. Kan nationella ombudsmannainstitutioner, likabehandlingsorgan eller organisationer för mänskliga rättigheter stödja offer för människorättskränkningar som begåtts av transnationella europeiska

företag utanför EU? Har jag möjlighet till rättslig prövning i ert land om jag inte är EU-medborgare och inte bor i EU? Finns det andra offentliga inrättningar (t.ex. arbetsinspektion eller miljöinspektion) som kan utreda mitt fall? Var kan jag få information om mina rättigheter?

Liksom i andra medlemsländer bestäms den internationella behörigheten till stor del av Bryssel 1a-förordningen ([förordning nr 1215/2012](#)). Talan kan därför väckas – särskilt om företaget (eller en filial till företaget) har sitt säte i Österrike – oavsett var käranden har sin hemvist och/eller sitt medborgarskap. Andra behörighetsbestämmelser finns i artikel 7 i förordningen. Den plats där skadan inträffade eller den plats där en avtalsenlig förpliktelse skulle ha uppfyllts kan vara relevant.

Om Bryssel 1a -förordningen eller 2007 års Luganokonvention (konvention om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område) inte är tillämpliga, ges alltid internationell behörighet enligt § 27a i domstolslagen (*Jurisdiktionsnorm* – JN) om en österrikisk domstol har territoriell behörighet. Behörighet gällande åsamkande av skada som omfattas av § 92a JN avgörs dock uteslutande av var det skadliga agerandet ägt rum. Andra grunder för behörighet kan dock övervägas, t.ex. den plats där gärningen begåtts, i enlighet med § 88 JN, eller den plats där egendomen finns, i enlighet med § 99 JN.

5. Är transnationella europeiska företag i ert land skyldiga att inrätta mekanismer för klagomål eller medlingstjänster för kränkningar som orsakats av deras affärsverksamheter? Gäller dessa skyldigheter även kränkningar som ägt rum utanför EU? Vem har ansvaret för att övervaka dessa mekanismer för klagomål eller medlingstjänster? Finns det offentliga rapporter som ger information om hur dessa mekanismer och tjänster fungerar? + 6. Har jag särskilda rättigheter om jag är i en utsatt situation som offer för företagsrelaterade människorättskränkningar? På vilka villkor har jag rätt till rättshjälp? Vilka kostnader täcks av rättshjälpen? Har jag rätt till rättshjälp på samma villkor som EU-medborgare om jag inte är EU-medborgare eller inte bor i EU?

Beviljandet av rättshjälp är inte kopplat till medborgarskap i Österrike eller i EU.

Syftet med rättshjälp är att göra det möjligt för alla parter att utöva sina civilrättsliga rättigheter eller försvara sina rättigheter inför domstol, oavsett sin privatekonomiska situation. De kostnader som en rättstvist ger upphov till bör inte utgöra ett hinder för att genomdriva anspråk eller för en persons försvar, även om personen saknar tillräckliga egna resurser. Möjligheten att bevilja rättshjälp är avsedd att undanröja skillnader till följd av individers ekonomiska situation och göra det möjligt att upprätthålla inte bara principen om jämlikhet utan också den rätt till fri och obehindrad tillgång till rättslig prövning som föreskrivs i artikel 6.1 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt att säkerställa allas lika tillgång till rättslig prövning.

En part i ett rättsligt förfarande som beviljas rättshjälp undantas dock endast preliminärt från skyldigheten att betala sina egna rättegångskostnader. Motparten omfattas inte av detta preliminära undantag.

Rätten beviljar en part rättshjälp endast om genomförandet av förfarandet annars skulle inverka menligt på hans eller hennes nödvändiga uppehälle. Om det ska finnas en chans till beviljande av rättshjälp får det inte vara uppenbart att den talan eller det försvar som planeras saknar grund eller utsikter att lyckas.

Med nödvändigt uppehälle avses de resurser parten behöver för en blygsam levnadsstandard för sig själv och de eventuella familjemedlemmar vars försörjning parten ansvarar för. Nödvändigt uppehälle ligger på en nivå mellan det absolut nödvändigaste och en rimlig levnadsstandard. Det är en nivå mellan den statistiska

genomsnittsinkomsten för förvärvsarbete och existensminimum. I gränsöverskridande fall är det omständigheterna på bosättningsorten som avgör vad som krävs för att upprätthålla en blygsam levnadsstandard.

I § 64 i den österrikiska civilprocesslagen finns en förteckning över kostnader som kan täckas av rättshjälp.

Under vissa omständigheter kan icke-österrikiska svarande erhålla en säkerhet i enlighet med § 57 i civilprocesslagen, dvs. säkerhet för rättegångskostnaderna måste ställas till svaranden om svaranden begär det. Många bilaterala avtal omfattar dock bestämmelser som utesluter ställande av säkerhet enligt ovan. Det går också att få undantag från skyldigheten att ställa säkerhet för rättegångskostnader enligt reglerna för rättshjälp (§ 64.1.2 i civilprocesslagen).

De bilaterala avtal som ingåtts av Österrike finns på webbplatsen för ministeriet för europeiska och internationella frågor: [Bilaterale Staatsverträge - BMEIA, Außenministerium Österreich](#).

■ Senaste uppdatering: 22/11/2023

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.